

Fra land til land:

Kort om en USA reise

Vi har mange ganger ønsket å komme til USA etter å ha trålet så mange andre land. I år ble denne reisen til virkelighet. Det var en glad dag da vi hentet vårt visum. Vi sa so long i juni og kom dit tre måneder senere. Tenk å krysse Atlanteren på en seks-sju timer til New York i stedet for å seile med skip i 10 dager. Landingen skjedde på J. F. Kennedy flyplassen og raskt med taxi over til La Guardia-plassen for innenriks flyene. Vel åtte om kvellen (amerikansk tid) var vi framme i Huntsville, Alabama, og mottatt av min søster som kjørte vel 30 km inn til byen.

Dette oppholdet fikk en start i Romforskningsentret NAZA og fikk en innføring i rakettense ferd til månen og returen. Alt ble undersøkt her, en slik rakett veier 3.000 kg og brenselet utvikler 160 milliarder hestekrefter. Vi får vite at Werner Freiherr von Braun var pioner på området og centrets direktør i 10 år. Han har nå et eget minnerom på området.

Huntsville har vel 160.000 indbyggere og en utviklingstid på vel 200 år. Meget av byen minner om pionertida da sentrum virker noe uregulert. Det er mere skikk på boligområdene rundt omkring. Først kommer alle herskapsvillane, så det midlere lag og så de mere enkle primitive, småhusene for de mindre bemidlede.

Lørdag startet vi opp og kjørte over 200 km til Hermitagen hvor Andrew Jackson levde og virket. Han var USAs 7. president. Under hans regjeringstid kom lokomotivet »Friendship» i stand og de første landbruksmaskinene ble laget av firmaet Mc Cormick.

Fra da av ble det store og rike kornavlenger i USA. —

Merkelig nok er det kvinneorganisasjoner som tar seg å bevare og administrere disse vakre

godsene rundt omkring. Vi kjørte tilbake gjennom Nashville hvor de kjente LP-platene med »The Sound of Nashville» for å ta med noe aktuelt. — Neste dag besøker vi TVA med store sluseområdet med kraftstasjoner og elveregulering bygd etter Roosevelt »New Deal»-programmet for å bekjempe arbeidsløsheten i årene 1933—1939. Her i Tennessee er det en del av dette. I state park møter vi alt som kan tilfredsstille fritidssytlene på mange måter.

En dag er vi på Mountain Sano — (Helsens fjall) og ser et originalt museum organisert av en Dr. Burritt.

Vi ble i Washington i tre dager og bodde på et Holiday inn-hotell som er helt fine. — I byens dyrehave er det særlig pandaene vi har lyst å se. Det var en gave fra den kinesiske statsminister Chou En Lai til USA under daværende president Nixons besøk i Peking. Vi fikk besøkt Capitol med senatet og representantenes hus, Lincoln Memorial, Nasjonalgalleriet, kongresbiblioteket og over Potomac-elva til Arlington kirkegården hvor mange amerikanere valfarter på denne vakre solskinsdagen for å besøke John F. Kennedy og broren Roberts gravsteder. Senere kjører vi med buss til den første presidenten G. Washingtons vakre eiendom Vermont. Vi tar båt tilbake etter en meget interessant dag.

Dagen derpå reiser jeg til Philadelphia med toget og bor i 12 etasje og får se over til 26 etasjer. Denne byen er grunnlovens by hvor også det første USA flagget ble laget. I dag er det jo femti stjerner i flagget.

Det ble hele fem dager i New York med besøk i FN-bygget, den norske sjømanskirken, med vandringen på Broadway. Jeg minnes Færøyane når jeg ser Jonas Bronx — bydelen i en av største byene i verden. Da jeg

kom til New York sa en nordmann at du kommer til å like amerikanerne. Den siste dagen kunne jeg bare bekrefte det hans uttalelse.

Idette landet er de fineste tanker tenkt ut, teknikk og videnskapen har blomstret, kunsten likeså. Innvandrene

har hatt sin drømmer og realisert dem. Dikterne har skildret alle sider av samfunns livet, i ærlige og realistiske filmer har amerikanerne vist både lyse og mørke sider. Vi har nok mange ganger vært sjokkert over vold og sex og mangel på respekt for menneskeliv, men vi har også det motsatte som gir

håp om en ny og bedre verden.

Denne reisen har vist at forholdet sort-hvitt begynner å jenke seg og interessen for amerikansk historie og litteratur. Det veldige kontinent der vest er ennå ungt — og alltid håpefullt.

Fridtjof Diesen

L. Malov:

Gagnligar samráðingar í Moskva

Á sama hátt sum so nógvir aðrir ríkisleiðarar hefur vesturtýski samveldiskanslarin Helmut Schmidt fyrri nøkrum vikum síðani verið í Moskva og fært samráðingar við sovjetsku leiðsluna. Stórir partur av samráðingartíðini fór til handils- og búskaparpolitikk. Vörubýt- ið millum londini er nú 2 milliardir rublar (1973), og hetta er 50% meiri enn í 1972 og triggjar ferðir so nógv sum í 1971.

Partarnir vóru samdir um at fremja avtaluna um, at Vestur-

týskland skal lata Sovjetsamveldinum 3,7 milliónir tons av rorum við viðum tvørmáti, og afturfyrir skal Sovjetsamveldið lata Vesturtýsklandi nátúrgass. Til hesa útbýgging av gassveitingini fær USSR kreditt í vesturtýskum bankum o. u. 4 milliardir DM.

Eisini reint politiskir spurningar vórðu viðgjördir. Her verður serliga hugsað um Vesturberlin og støðu hansara. Semja var um, at besta leiðin til frið um henda bý var, at allir

partar strangliga fylgdu teimum sáttmálum, sum longu vóru gjördir.

Samantikið kann sigast, at týðningarmesta úrslitið av samráðingum Helmut Schmidts í Moskva var, at tær sýndu, at núverandi leiðslan í Bonn framvegis er hugað til at arbeiða fyrri linna í millumlandaviðurskiptum. Hetta er gleðiligt prógv um, at sovjetski politikkurin um friðaliga samtíluveru ber frukt og

Vinstravongurin spjaddur

Ósemjan millum socialistarnar og kommunistarnar í Fraklandi er støðugt vaksandi í spurningum um, hvørt vinstravongurin í fronskum politikki skal skipa eina stjórn undir leiðslu av hinum konservatíva forsetanum, Valéry Giscard d'Estaing.

Sosialistiski floksleiðarin, Francois Mitterand, sum fekk 49% av atkvøðunum við forsetavalið í mei mánaða, hevur gjørt greitt, at eftir hansara áskoðan eigur ein sameindur vinstravongur at gera royndir til at skipa eina stjórn fyrri at tann skráin, sum vinstraflokkarnir gjørdur í felag í fjør, kann verða veruleiki.

Kommunistarnir hava í floksblaði teirra, »L'Humanité», boðað frá, at teir fara ongantið at luttaka í einari stjórn, sum skal gera enda á kreppuni hjá stórkapitalinum.

Sameindir

Fronsku kommunistarnir og socialistarnir standa sameindir, men hetta er bert ein formalitetur, sum helst fer at hvørva skjótt.

Við tey seinastu valini í Fraklandi hava socialistarnir havt framgongd og kommunistarnir afturgongd. Og samstundis hava kommunistarnir funnist at Mitterand fyrri at hava økt um veljarafjöld sína.

Francois Mitterand segði í farnu viku frá støðu síni til stjórnarspurningin.

— Forsetin, segði hann, er valdur fyrri sjei ár. Vinstravongurin eigur ikki at halda seg burtur í hesum tíðarskeiðinum fyrri at fáa sín part av valdinum í landinum, men eigur at berjast

fyrri, at hann ikki missir henda møguleika av hondum.

Ikki sovjettisk uppilegging

Mitterand segði, at tað undir øllum umstøðum fara at vera stórir mótsetningar millum hin hograsinnaða d'Estaing og eina vinstrahalla stjórn.

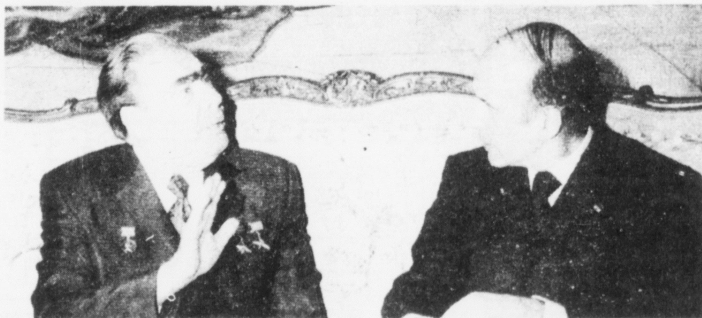
— Vinstravongurin má ikki

gerast ov afturhaldin, um tað skuldi hent, at hann fær meirilutan við tjóðartingsvalið í 1976.

Sosialistarnir hava ta fatan, at kommunistarnir eru ikki sinnadur at taka við stjórnarvaldinum nú, orsakað av teimum ringu figgjarvánunum í landinum í løtuni. Teir halda ikki, at kommunistarnir í hesum føri gera eftir ráðum úr Moskva. Sovjettiski áhugin fyrri fronskum

innanríkispolitikki er rættiliga avmarkaður, og í løtuni valda góð viðurskipti millum sovjetisku leiðararnar og franska forsetan.

Frá sovjettiskari síðu skuldi einki verið til hindurs fyrri, at kommunistarnir kunnu leita í eina stjórnarsamgongu við Giscard d'Estaing, siga sosialistarnir.

Leonid Bresnev og Giscard d'Estaing frá samráðingunum teirra millum, tá sovjettiski flokskrivarin vitjaði í Fraklandi herfyri